

EWA NIZIO
Doktorantka Katedry Psychopedagogiki KUL
DOI: [http://dx.doi.org/10.18290/rped.2016.8\(44\).3-14](http://dx.doi.org/10.18290/rped.2016.8(44).3-14)

XXV JUBILEUSZOWA OGÓLNOPOLSKA
KONFERENCJA PSYCHOLOGII ROZWOJOWEJ
POD HASŁEM „ROZWÓJ PRZEZ EDUKACJĘ W BIEGU ŻYCIA:
OBSZARY NADAL NIEROZPOZNANE”
Kraków, 16-18 czerwca 2016 roku

W dniach 16-18 czerwca 2016 r. w związku z corocznym spotkaniem Polskiego Stowarzyszenia Psychologii Rozwoju Człowieka odbyła się w Krakowie XXV Jubileuszowa Ogólnopolska Konferencja Psychologii Rozwojowej pod hasłem „Rozwój przez edukację w biegu życia: obszary nadal nierozpoznane”. Miała ona miejsce na Uniwersytecie Jagiellońskim, w Instytucie Psychologii oraz w Instytucie Psychologii Stosowanej. Honorowy patronat nad konferencją objął Rektor UJ – prof. dr hab. med. Wojciech Nowak. Organizatorami konferencji byli: Polskie Stowarzyszenie Psychologii Rozwoju Człowieka, Instytut Psychologii UJ i Instytut Psychologii Stosowanej UJ.

Po uroczystym otwarciu konferencji w dniu 16 czerwca 2016 r. i powitaniu wszystkich przybyłych gości nastąpił wykład inauguracyjny wygłoszony przez prof. Georga Linda. Dotyczył on znaczenia kompetencji moralnej dla psychologii rozwojowej oraz dla edukacji. Przemówienie prof. Linda było zatytułowane „*From Understanding to Fostering Moral Competence – How Developmental Psychology Can be Enhanced to Benefit Education*”. Osobą prowadzącą konferencję w tym dniu był natomiast dr hab. Adam Niemczyński, prof. GWSH.

W dalszej kolejności uczestnicy konferencji mieli możliwość wzięcia udziału w jednym z trzech sympozjów i w jednej z jedenastu sesji tematycznych. Prowadzili je profesorowie z wielu środowisk akademickich z Krakowa, Warszawy, Poznania, Wrocławia, Rzeszowa, Lublina, Bydgoszczy, Kielce i Zielonej Góry; a wśród nich byli m.in.: dr hab. Błażej Smykowski, prof. UAM, dr hab. Alicja Senejko, dr hab. Dorota Kornas-Biela, prof. KUL, dr hab. Alicja Kalus, prof. dr hab. Grażyna Krasowicz-Kupis, dr hab. Maria Czerwińska-Jabłońska, prof. UKSW, dr hab. Wanda Zagórska, prof. UKSW, dr hab. Ludwika Wojciechowska, prof. UZ, dr hab. Hanna Liberska, prof. UKW, prof. dr hab. Maria Kielar-Turska, dr hab. Jan Ciecuch, prof. UKSW, dr hab. Dorota Kubicka, dr hab. Lucyna Bakiera, dr hab. Katarzyna Makarewicz, prof. UMCS, dr hab. Anna Oleszkowicz, prof. UW. Swą wiedzą i doświadczeniami dzielili się ponadto doktorzy: Magdalena Grabowska, Renata Maksymiuk, Sławomir Jabłoński oraz Katarzyna Lubiewska. Treść wystąpień była sze-

roka: odnosiła się do pamięci o wybitnych postaciach psychologii rozwojowej, zagadnienia podmiotowości człowieka i problematyki globalizacji w psychosocjoduchowym rozwoju człowieka. Poruszono również kwestię procesów rozwoju w okresie dorosłości człowieka, przygotowania do pełnienia roli męża/ojca i żony/matki, jak również obrazu życia w rodzinie z perspektywy dzieci i osób dorosłych. Zwrócono ponadto uwagę na sytuację człowieka doświadczającego kryzysów, a także wskazano na istotne dla dojrzałości szkolnej umiejętności, takie jak posługiwanie się językiem, komunikacja i poznawanie świata. Prelegenci w swych wystąpieniach akcentowali ponadto znaczenie czynników społecznych i kulturowych w rozwoju człowieka, w tym rolę mediów w życiu dzieci i młodzieży. Przedstawili także istotę i uwarunkowania kształtowania tożsamości człowieka oraz przybliżyli problematykę wspomagania rozwoju człowieka w okresie dorosłości i starości. Nie zabrakło też refleksji nad znaczeniem stosowania w nauce nowych narzędzi diagnozy i analizy danych.

Po sympozjach i sesjach tematycznych miało miejsce forum historyczne pt. „Antonina Gurycka – teoria procesu wychowawczego”, prowadzone przez prof. dr hab. Elżbietę Dryll. Podczas przemówienia prof. Dryll przybliżyła postać prof. Antoniny Guryckiej jako wielkiej patriotki, harcerki, a także wybitnego psychologa i pedagoga – teoretyka i praktyka. Jak zaznaczono, dorobek naukowy prof. Guryckiej koncentruje się wokół prawidłowości rozwoju i wychowania dzieci i młodzieży, obrazu świata, kształtowania zainteresowań i światopoglądu oraz błędów wychowawczych. Istotą wychowania według niej jest świadome i nieświadome oddziaływanie na osobowość drugiego człowieka.

Tego dnia odbył się także wykład plenarny pt. „Psychologia w myśleniu o edukacji szkolnej. Inspiracje, bariery i pułapki”, któremu przewodniczyła dr hab. Dorota Turska, prof. UMCS. Następnie zorganizowano dwa fora dyskusyjne dotyczące edukacji dorosłych i roli psychologa jako współtwórcy edukacji i wychowania. Fora te poprowadziły odpowiednio prof. dr hab. Maria Kielar-Turska oraz dr hab. Grażyna Katra. Na koniec dnia natomiast odbyło się zebranie Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Psychologii Rozwoju Człowieka.

Drugi dzień konferencji rozpoczął się od wykładu dr hab. Ewy Gurby, zatytułowanego „Między dzieciństwem a dorosłością: zderzenie perspektywy wychowawcy i wychowanka”. Dyskusję prowadziła dr hab. Anna Oleszkowicz, prof. UW. W dalszej kolejności interesujący wykład plenarny, poświęcony zagadnieniu badań biograficznych w pedagogice osób dorosłych, wygłosiła prof. dr hab. Elżbieta Dubas. Obradom przewodniczyła dr hab. Maria Straś-Romanowska, prof. UW. Podczas dyskusji dr hab. Dorota Czyżowska podkreśliła, że podstawę wszelkich teorii wychowania stanowią założenia antropologiczne. Są one zatem konieczne w każdej koncepcji wychowania drugiego człowieka, choć nie da się ich udowodnić naukowo ani zweryfikować empirycznie. Prof. Elżbieta Dubas wskazała natomiast na biograficzność jako mechanizm autoformacji osoby. Według niej metoda biografii jest polem uczenia się z własnej historii życia oraz z doświadczeń innych.

W tym dniu konferencji odbyło się Walne Zebranie Członków Polskiego Stowarzyszenia Psychologii Rozwoju Człowieka, na którym ustalano istotne sprawy związane z jego

działalnością. Po nim natomiast miał miejsce panel dyskusyjny zatytułowany „Rozwój i wychowanie według wartości”. Dyskusjom przewodzili dr hab. Ewa Gurba i dr hab. Adam Niemczyński, prof. GWSH. Trwały one także podczas kolejnych punktów programu, w czasie których uczestnicy konferencji mieli możliwość wyboru jednego z dwóch forów dyskusyjnych. Pierwsze z nich odnosiło się do problematyki indywidualnych cech rozwoju osoby (prowadzący: dr Karolina Byczewska-Konieczny, dr Magdalena Kosno, prof. dr hab. Maria Kieklar-Turska), drugie natomiast dotyczyło znaczenia edukacji domowej w rozwoju dzieci i młodzieży (prowadzący: dr hab. Marek Budajczak, prof. UAM).

Dzień ten zakończył się czterema warsztatami o praktycznym charakterze. Zarówno tematy poruszane podczas nich, jak i forma ich prowadzenia były bardzo zróżnicowane. Kwestię wzajemnych interakcji między niemowlęciem, matką i ojcem podjęła dr hab. Grażyna Kmita. Zagadnienie rozwoju kompetencji społecznych człowieka w okresie dorastania omówiły dr Iwona Sikorska, dr hab. Marta Białecka-Pikul oraz dr Anna Kołodziejczyk. Podczas warsztatów znaczenie narracji jako istotnego czynnika wspomagającego rozwój osoby pokreśliła dr Urszula Tokarska. Jeden z warsztatów, prowadzony przez dr Aleksandrę Lewandowską-Walter i dr Magdalenę Błazek, dotyczył więzi emocjonalnych w rodzinie, ujmowanych z perspektywy dziecka.

Trzeci dzień konferencji rozpoczął się od wręczenia dr Beacie Winnickiej Nagrody im. Stefana Szumana za pracę doktorską pt. *Wpływ przestrzeni na szacowanie czasu u dzieci*, napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. Marii Kieklar-Turskiej. Następnie miał miejsce wykład plenarny dr Winnickiej. Tę część prowadziła prof. dr hab. Maria Kieklar-Turska. Następnie wykład plenarny pt. „Metafora konceptualna w edukacji dla twórczości” wygłosiła prof. dr hab. Wiesława Limont. Obrady były prowadzone przez dr hab. Dorotę Kubicką. Po wykładzie tym otwarto sesję plakatową o ciekawych, odkrywczych zagadnieniach, dotyczących funkcjonowania człowieka w społeczeństwie, inteligencji, psychopedagogicznych problemów różnych okresów rozwoju człowieka. W tym samym czasie trwało sympozjum poświęcone prof. Adamowi Niemczyńskiemu z okazji pięćdziesięciolecia pracy naukowej. Sympozjum poprowadziły dr hab. Dorota Czyżowska oraz dr hab. Ewa Gurba. Profesor Niemczyński został w nim przedstawiony jako prawdziwy lider, który rozwija swą osobowość w myśl przytoczonej sentencji „Rozwój przywództwa sprowadza się w końcowym efekcie do rozwoju własnej osobowości” (autorem sentencji jest Kouzes Jim).

Tego dnia odbyły się również sympozja poruszające zagadnienie rozwoju religijności człowieka oraz charakterystyki dorastania i wczesnej dorosłości – czasu poznawania ludzi jako podmiotów mentalnych. Zorganizowano także sesje tematyczne. Dotyczyły one następujących zagadnień: „Nauczyciele i uczniowie wobec problemów szkolnych”, „Badanie i trening procesów poznawczych”. Tematyka sesji obejmowała także aksjologiczne i emocjonalne aspekty życia młodzieży i osób dorosłych. Sesje traktowały również o rozwoju i edukacji w czasach nowoczesnych technologii. Nie zabrakło też refleksji nad problematyką niepełnosprawności w kontekście edukacji i rozwoju człowieka.

Konferencja została uroczyście zakończona w godzinach popołudniowych 18 czerwca 2016 r. Podczas zakończenia podsumowano najważniejsze wydarzenia oraz podziękowano wszystkim prelegentom, organizatorom i gościom. Uczestnicy oczekują na kolejną, XXVI Ogólnopolską Konferencję Psychologii Rozwojowej, która odbędzie się w Szczecinie. Każda tego rodzaju konferencja stwarza im okazję do zdobycia nowej, rzetelnej wiedzy, wymiany osobistych doświadczeń i dalszego odkrywania nierozpoznanych obszarów tej dziedziny nauki, jaką jest psychologia rozwoju.

RYSZARD SKRZYNIARZ

Instytut Pedagogiki KUL

DOI: [http://dx.doi.org/10.18290/rped.2016.8\(44\).3-15](http://dx.doi.org/10.18290/rped.2016.8(44).3-15)

IV OGÓLNOPOLSKA INTERDYSCYPLINARNA
KONFERENCJA NAUKOWA
„WSPÓŁCZESNE PRZESTRZENIE EDUKACYJNE BIOGRAFISTYKI”
NA TEMAT: „OBCY WŚRÓD SWOICH:
WYCHOWAWCZY WYMIAR BIOGRAFII POGRANICZA”
Lublin, 22-23 kwietnia 2016 roku

W dniach od 22 do 23 kwietnia 2016 r. odbyła się na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II już IV Ogólnopolska Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa na temat „Obcy wśród swoich: wychowawczy wymiar biografii pogranicza”, zorganizowana przez działającą w Instytucie Pedagogiki Katedrę Biografistyki Pedagogicznej oraz Fundację „Biografie Codzienności”.

Zapowiadając kolejną konferencję o „biografiach pogranicza”, organizatorzy nie chcieli ograniczać się tylko do pogranicza w sensie geograficznym i zorganizować spotkania na dość często poruszany ostatnio temat emigracji i emigrantów. Dostrzegali oni ogrom znaczeń, które kryją się pod terminem „pogranicze”. Pragnęli pochylić się zarówno nad pograniczami w sensie geograficznym oraz kulturowym, jak i religijnym, społecznym, językowym, historycznym, a nawet literackim. Bo przecież pogranicze to obszar lub terytorium, na którym dochodzi do współżycia przedstawicieli różnych grup etnicznych, kulturowych, religijnych, społecznych czy majątkowych. Niejednokrotnie przyjmuje się, że pogranicze to również okres, w którym stykają się dwie epoki w dziejach ludzi, państw, narodów, grup społecznych czy kulturowych, pokoleniowych, a także stan